

עפ"ג 9225/04 - המערער, רוני מולדובן נגד המשיבה, מדינת ישראל/מס הכנסה-تبיעות-פקיד שומהCHKירות חיפה והצפון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ג 14-04-9225 מולדובן נ' מס הכנסה-تبיעות-פקיד שומהCHKירות חיפה והצפון

בפני הרכב כב' השופטים:

עוודד גרשון [אב"ד]

ד"ר מנחם רניאל

חנןאל שרובי

רוני מולדובן

המעערער

נגד

מדינת ישראל/מס הכנסה-تبיעות-פקיד שומהCHKירות חיפה
והצפון

המשיבה

פסק דין

1. זהו ערעור על חומרת גזר דיןו של בית משפט השלום בחדרה (סגן הנשיא השופט אביהו גופמן) מיום 14.2.18, לפיו נדון המערער ל- 8 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי של 6 חודשים במשך 3 שנים שלא יעבור עבירות בהן הורשע ותשלום קנס של 20,000 ₪.

2. המערער הורשע, לפי הודהתו, באישומים בשני תיקים משנת 2009, בעבירות אלה: אי הגשת דוחות חברות מ. גלים לשנים 2004-2005; אי הגשת דוח אישי לשנת 2002; אי הגשת הצהרת הון ל- 99; 31.12.99; 6 עבירות אי העברת מס שנוכה בסכום של 55,267 ש"ח (משוערך 81,000 ש"ח); אי הגשת דוחות חברות טל גל מרום לשנים 2007-2008.

3. גזר הדין ניתן על פי טיעוני הצדדים, תסוקיר שירות המבחן, וההרשעות הקודמות של המערער. המערער הורשע כבר פעמיים קודם لكن באי הגשת דוחות. פעם אחת נדון ל- 5 חודשים מאסר וריצה עונשו, ופעם אחרת, בשנת 2006, נדון ל- 6 חודשים מאסר אותו ריצה בעבודות שירות.

4. ב"כ המערער טוען שהמחדלים של המערער הוסרו. אין חולק שהמחදל של אי הגשת דוח אishi לשנת 2002

עמוד 1

תיקן במאי 2009. למרות הזמן הרב שהלך, המערער לא תיקן את המחדלים, אף לא עד הגשת הערעור. במקום זה, הגיע מכתב רואה חשבון מיום 12.10.10 לפיו קיבל על עצמו לעורר את הדוח של חברת מ. גולם לשנים 2004-2005 ודרש מהמערער מסמכים לשם כך, ומכתב רואה החשבון מיום 1.11.11, לפיו המערער עדין צריך להגיש להם מסמכים להגשת הדוחות. למרות הזמן הרב שהלך מאז המועד שנקבע בחוק להגשת הדוחות, ולמרות הזמן הרב שהלך מאז הגשת כתב האישום, ולמרות הזמן הרב שהלך מאז הודה הנאשם בעבירות והורשע, לא תיקן המערער את מחדליו.

5. במהלך הדיון בערעור, טען ב"כ המערער, שלפני שבועיים הגיע המערער דוח של חברת טל גל לשנת 2007 וביום הדיון בערעור הגיע דוח חברת גולם לשנת 2004. אף אם הטענה נכונה, אין בה לשנות את גזר דין של בית המשפט קמא, שמלילא נתה לקולא. מכל מקום, אנו דוחים את הסתמכות ב"כ המערער על פסקי דין שהקלו בעונשו של המערער עקב תיקון מחדליו באירוע דוחות ואי העברת ניכויים. לא דומה דין של מי שלא תיקן את מחדליו למי שתיקן את מחדליו. תיקון חלקו, לאחר שנים רבות, הוא צעד בכיוון הנכון, אבל אינו מספיק.

6. ב"כ המערער טען, כפי שטען גם המערער בבית המשפט קמא, שלא רק שהוא אינו חייב כספם למס הכנסה, אלא מס הכנסה חייב לו כספם. לשם כך הסתמך על אישור רואי החשבון, שלפיוamazon בוחן של חברת גולם לשנים 2004-2005 הגיעו למסקנה, שאם הם יאשרו במאזן מבוקר ויוגשו למס הכנסה, תהיה חברת גולם זכאית להחזר של 24,923.29 ₪ בגין שנת 2004 ו- 82.851.82 ₪ בגין שנת 2005 (ולא 300,000 ש"ח, כפי שטען ב"כ המערער בפני בית המשפט קמא). מאזן בוחן אינו מאזן. רק מאזן מבוקר הוא מאזן. לא מובן כיצד ניתן לצפות את הסכום שיוחזר כאשר רואי החשבון מודיעים שביקשו מהמערער מסמכים, שאוטם עדין לא הביא, לצורך עריכת הדוח. רק לאחר קבלת המסמכים ועריכת מאזן, ניתן לאשר סכום שיגיע לחברת כהחות. יתר על כן, כנגד סכום של 115,775.11 ₪ שואלי יגעו לחברת גולם, עומדים 81,000 ₪ חוב ניכויים שלא הועברו, ועוד קנסות על אי הגשת דוחות במועד העומדים על 8,500 ₪ לכל דוח. נמצא, שחשבונו של המערער אינו נכון.

7. השאלה אינה מה המאזן הכספי של המערער כלפי מס הכנסה. הגשת דוחות למס הכנסה היא הבסיס לכל שיטת שמות המס ובתיו. בהעדר דיווח, לא ניתן לכלול את החברות המשמשות לפעולות של המערער בתוך רשות המס. אפשר שהדוחות שלו יתקבל ואפשר שידחה, אבל הוא הבסיס לפעולות המערכת. המערער הכשיל את גביית המס ופגע בערכיהם חברתיים כגון שוויון בתשלומי המס, שומת אמת, והימנעות מגזילת כספים שגבורה עבור מס הכנסה.

8. ב"כ המערער טוען שיש להקל בעונשו של המערער, משומם שעשה את מעשיו תוך מצוקה כלכלית, שבגללה העדיף לשלם לספקים ולעובדים מאשר לשלם עבור הכנסת דוחותתו. נאמר כבר עתה, שהטייעון בדבר העדפה של תשלום לספקים ולעובדים על מס הכנסה אינו מספיק. ראשית, העובה שהמערער נקלע לקשיים כספיים מצביעה על כך **שלא** שלם לספקים ולעובדים. שנית, אי הגשת דוחות היא עבירה פלילית, בעוד שאי תשלום לספקים בתום לב אינו עבירה פלילית. אין לקבל את הטיעון שהמערער העדיף לבצע עבירה פלילית כדי שלא יהיה חייב כספים.

9. הטענה בדבר מצוקתו הכלכלית של המערער אינה ברורה למגרי. המערער עצמו זרק מספרים שונים כمبرאים את סך חובותיו: 10 מיליון ₪ (עמ' 31 מיום 28.2.14 בבית משפט קמא), מעל מיליון ₪ (טיעון ב"כ המערער

לעונש בעמ' 27) או 4 מיליון ₪ (דברי המערער לשירות המבחן לפי הتفسיר). מכל מקום, בדבריו לשירות המבחן אמר המערער בתחלת 2013 שהטבה למצוותו הכלכלית היא "הפסדים כספייםכבדים בנסיבות ניהול פרויקט בניה בעבודתו לפני כשנתיים". ככלומר המזוקה הכספי היא מתחילה 2011 - 9 שנים לאחר שלא הגיע את הדוח האישוי, 7 שנים לאחר שהתחיל לא הגיע את הדוחות האישים לפי העברות בתיק זה, שנתיים לאחר הגשת כתבי האישום. אין קשר בין מצוקה כלכלית לא הגשת הדוחות. אצין, שבינואר 2013 מסר המערער לשירות המבחן, שכחודשים הקרובים הוא אמר להזכיר את כל הכספי שהוא חי. דהיינו, מאז מחצית 2013 לא הייתה כל מניעה לשלם לרווח חשבן שיגשו את הדוחות ויסירו את כל המחדלים.

10. ב"כ המערער נשאל אם התאריך שננקב על ידי המערער בשירות המבחן הוא נכון, או שמדובר בדברים לא נכונים שנמסרו לשירות המבחן. תשובהו הייתה שהוא תהליך ולא מועד אחד, והמעערער התגלה קודם לכן מחשבה שהוא יכול להמשיך ולנהל את עניינו. איננו מקבלים את דברי ב"כ המערער. קriseה כלכלית מאופיינת בדרך כלל במועד מסוים, כגון המועד שהבנק מפסיק לכבד שיקים ולא ניתן לנוהל את העסקים. מכל מקום, הדברים אינם מתישבים עם דברי המערער עצמו, שקשר את המצוקה הכלכלית לפרוייקט מסוים שבו עסק לפני שנתיים. המסקנה היא שהמעערער מסר לשירות המבחן דברים נכונים, ואין שום קשר בין ביצוע העברות על ידי המערער לבין מצוקתו הכלכלית, שנים לאחר מכן. מסקנה זו רק מתחזקת על ידי העובדה שהמעערער הורשע פעמיים קודם לכן באই הגשת דוחות לשנים שלפני 2004. נראה, שהיא זה מנהגו של המערער שלא להגיש דוחות, ללא קשר למצבו הכלכלי.

11. המערער טען בפני בית המשפט קמא, וגם בפנינו, לשינוי ניכר בהגשת כתבי האישום נגדו. בפברואר 2009 הוגש כתוב אישום בגין הצהרת הון שנדרשה ביום 17.1.01, דוח לשנת 2002 שהיא צריכה להגיע עד אפריל 2004, דוחות חברות לשנים 2004-2005. ב"כ המאשימה טענה שאין שייה. בית המשפט קמא לא התייחס לכך בجزר הדיון, ואכן יש שייה בהגשת כתוב האישום בגין מעשים מה- 2002, אבל אין שייה בהגשת כתוב האישום לגבי הדוחות משנים 2008-2007 ואי העברת ניכויים, ואולי גם לא לגבי עברות מה- 2005-2004. גם אילו היה המערערណון רק בשל העברות מה- 2008-2007, לא היה העונש משתנה.

12. השיקול המרכזי שבגלו ממן הראי היה להחמיר בעונשו של הנואם, אף מעבר לקביעת בית המשפט קמא, הוא שמדובר בכתב האישום **השלישי והרביעי** באותו עניין לגבי המערער. שירות המבחן, שהמליץ על עונש שירות בעבודות שירות, לא הביא זאת בחשבון בצורה הראויה. המערער לא למד שום לפקח מהרשעות בכתב אישום קוזדים. במיוחד לא למד את הלקח שיש להגיש דוחות למס הכנסה. תחילת הורשע וקיבל עונש קל של 5 חודשים מאסר. הוא שב לסתור וביצע אותן עברות פעם נוספת, וזה נידון ל- 6 חודשים נוספות שירות, מעט יותר מהפעם הקודמת, אבל בצורה קלה יותר. oczywiście, כאשר הורשע בכתב האישום השלישי והרביעי באותו עניין, הוא מבקש להקל בעונשו כך שיבצע עבודות שירות בלבד, כפי ששילם על חטאו בכתב האישום השני. נראה סובר המערער שתוית המחר לאই הגשת דוחות, לא משנה עברו כמה שנים, היא מאסר בעבודות שירות. לא כך הוא.

13. צדק בית המשפט קמא בקובעו שמתחם הענישה ראוי שיעמוד על בין 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ל- 14 חודשים מאסר בפועל. מתחם זה מתקיים. במקרים זה, אין המערער מצוי במדד הנמוך. לאור שתי הרשעות הקודמות שלו, הוא נמצא במדד הגבוה. חסד עשה אותו בית המשפט קמא בקובעו רק 8 חודשים מאסר בפועל. אין בית

המשפט לערעורים מוצא את הדין עם הנאשם, אבל גם אם נתחשב בשינוי החלקי ובתיקון המחדלים החלקי, אם בוצע, אין מקום להפחית מהעונש כפי שנקבע על ידי בית המשפט קמא.

.13. על כן, אנו דוחים את הערעור.

המעערר יתיצב לריצוי עונשו ביום 14.6.22 עד שעה 08:30 בבית המעצר קישון.

ניתן היום, י"ג סיון תשע"ד, 11 יוני 2014, בנסיבות הצדדים.

חנןאל שרעבי, שופט

דר' מנחם רניאל,

שופט

יעודד גרשון, שופט

[אב"ד]